

Catalina Homar

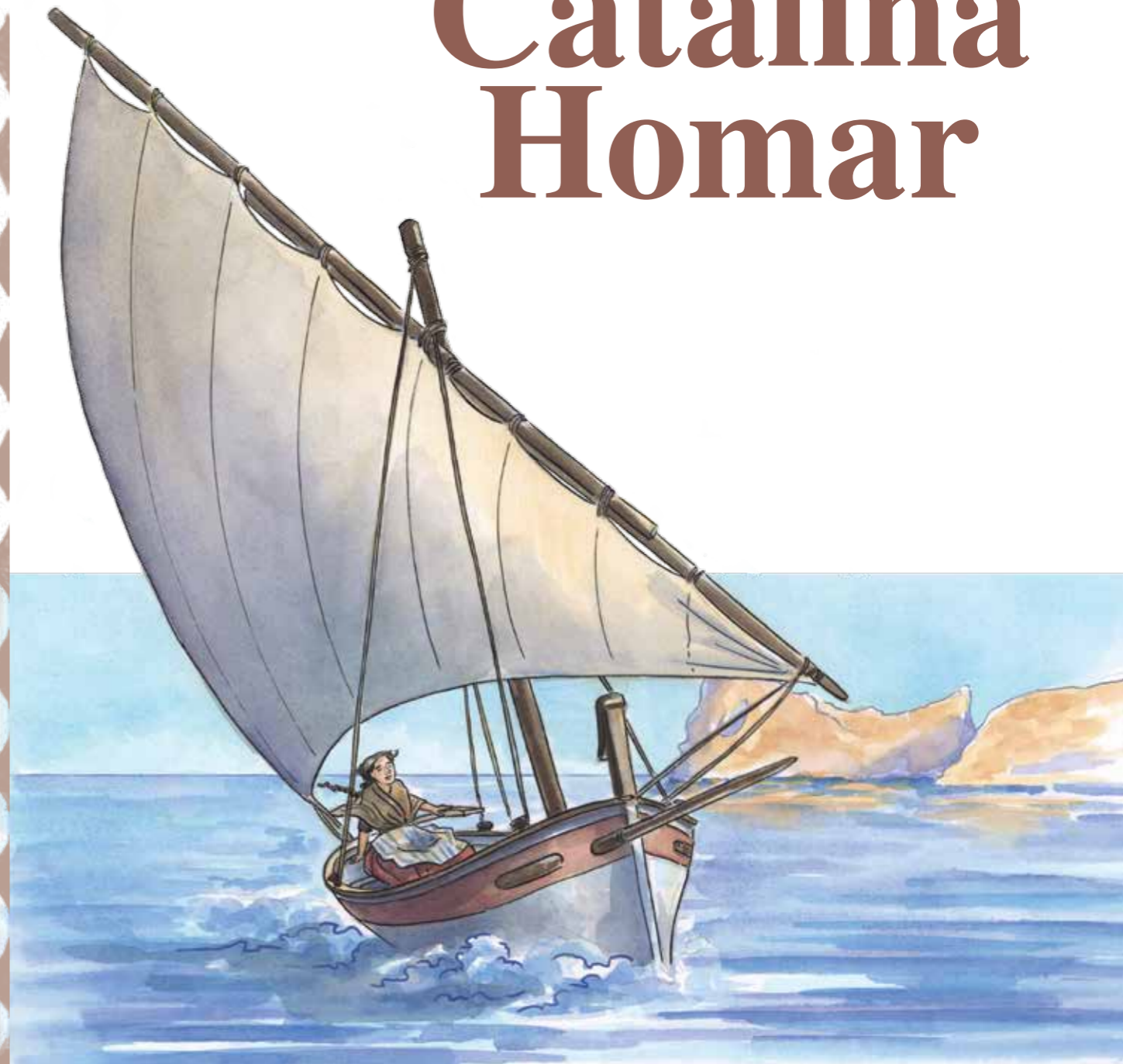
LA VERITABLE HISTÒRIA D'UNA DONA D'EMPENTA

*mallorca té
nom de dona*

Catalina Homar

*mallorca té
nom de dona*

Valldemossa, 1878

Oh, mar blava que ets de trista...

... en mirar-te ploraré.
Tu has tret de sa meva vista
aquell que era tot es meu bé.

Catalina,
du ses cabres!

I mira bé que hi siguin totes!

Sí,
mu mare!

Dues dotzenes i dues.

JA VÉNC!

Aquesta nina, sense haver anat a escola, pareix mentida com fa es comptes a tothom!

Ai, si l'haguéssim pogut enviar a aprendre un poc de lletra a ca ses monges...

Edita: Consell de Mallorca
Departament de Participació Ciutadana i Presidència
Direcció Insular d'Igualtat.

Concepte: Nina Parrón Mate, directora insular d'Igualtat del Consell de Mallorca

Assessorament històric: Isabel Peñarrubia

Assessorament Lingüístic: Servei de Normalització Lingüística del Consell de Mallorca

© del guió: Pere Pau Sancho de la Jordana

© dels dibuixos: Flavia Gargiulo

Imprimeix: Graficas Salas

Carrer de Joan Burgués Zaforteza, 19, 07005 Palma

DL PM 1340-2016

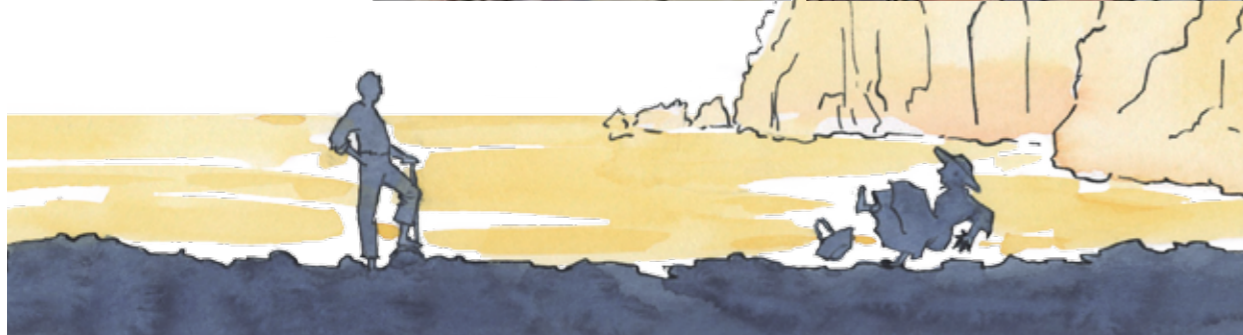

Tu has tret

de sa meva vi...

Bones tardes tengui, senyoreta.

¿Quina cançó és aquesta que cantaves?

Li diuen "Oh, mar blava"

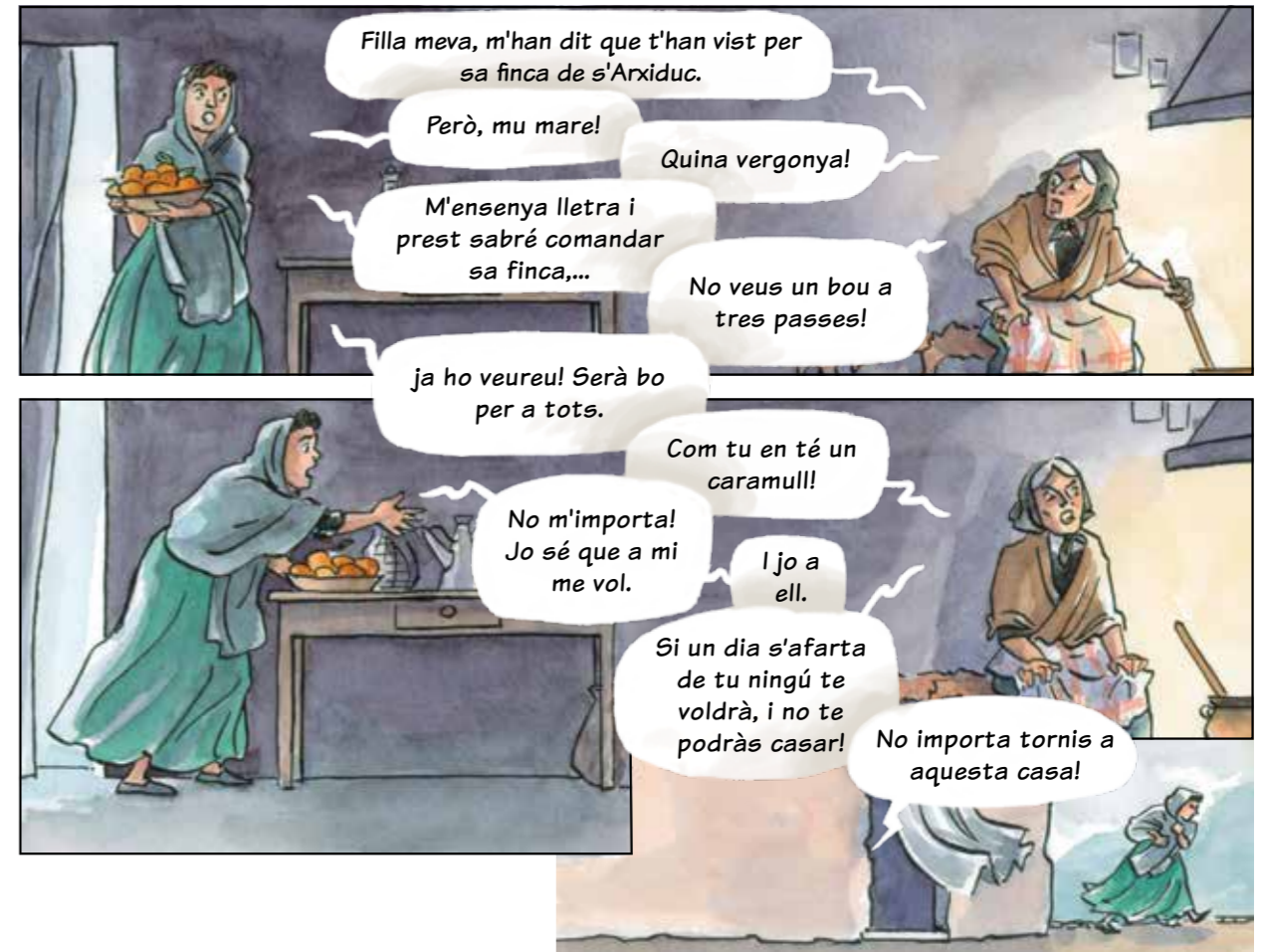

Em cantaràs més cançons?

Però, sé fer més coses que cantar.

Idò vine a fer feina a la finca i et trobarem més coses per fer.

Filla meva, m'han dit que t'han vist per sa finca de s'Arxiduc.

Però, mu mare!

Quina vergonya!

M'ensenyia lletra i prest sabré comandar sa finca,...

No veus un bou a tres passes!

ja ho veureu! Serà bo per a tots.

Com tu en té un caramull!

No m'importa! Jo sé que a mi me vol.

I jo a ell.

Si un dia s'afarta de tu ningú te voldrà, i no te podràs casar!

No importa tornis a aquesta casa!

S'Estaca. Finals d'agost de 1892. Na Catalina té 23 anys.

Es majoral, per favor?

SA majorala!

O aquí mana una dona?

I molt bé que ho fa, sa nina.

I on és SA majorala?

Li duc aquesta carta.

Jo no sé llegir però...

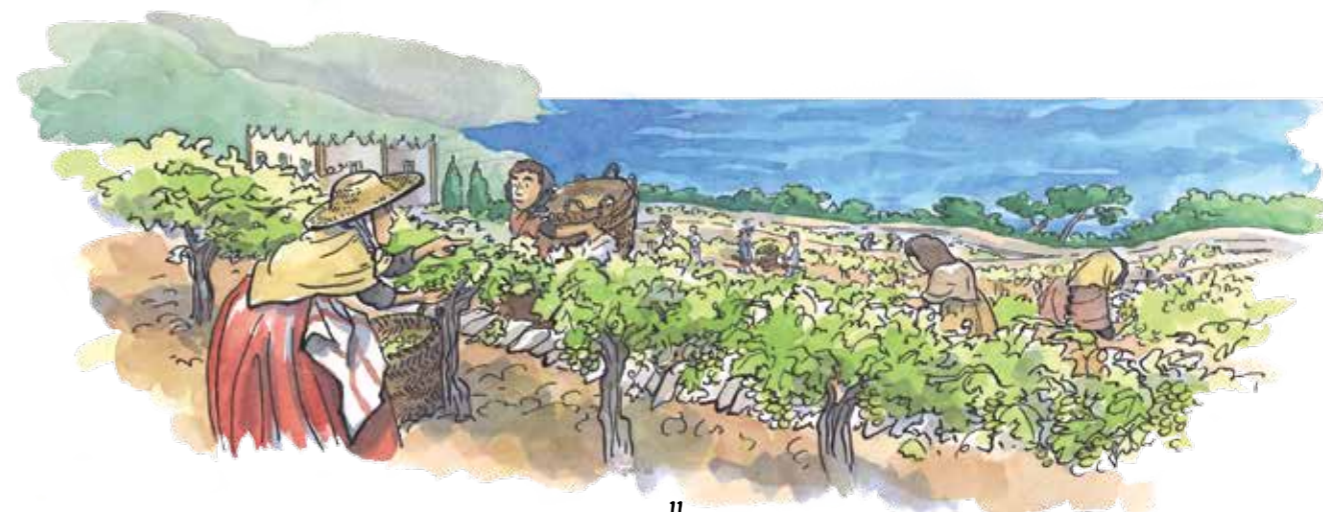
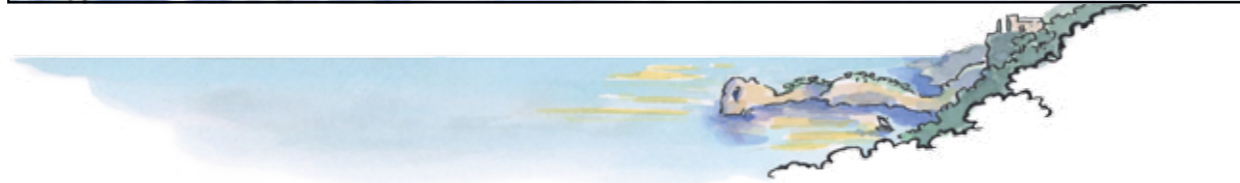

De tuu a miu CHICAGO A en em llem s'Estaca ...sé ben bé que no ve de Ciutat!

Idó, haurà d'esperar. Sa majorala acaba de partir.

Ai, Madona!
Va arribar es correu i
me va fugir dir-vos-ho!

Res, Marieta, ja
tendrem temps.

Feinera sí que ho és, jo no
dic que no ho faça bé, però
és feina d'homo ser majoral!

El senyor l'ha
col·locada perquè és
una moixarra.

Ai! Què pots esperar d'un
ase més que coces?

"...reconocimiento
internacional por su Vino
de Malvasía y les damas la
enhorabuena por el premio".

Vull dir unes
paraules i fer un
brindis...

clap! clap! clap!
clap!

Aquest premi és de
tots. Per això,...

...he parlat amb el senyor
Arxiduc: Qualsevol jornaler que
baixi fins a s'Estaca cobrarà
es seu sou...

...encara que no pugui fer
feina per mal temps.

Visca l'Arxiduc!

Visca l'Arxiduc!

Visca l'Arxiduc!

Visca l'Arxiduc!

Perdoni vossa mercè.
No esperava trobar
ningú.

No passis pena, ens farem
companyia. Com et dius?

Catalina,
vossa mercè.

Em pots dir Sissí,
Catalina.

Courons vers
l'horizon, il
est tard,
courons vite...

...Pour attraper au
moins un oblique
rayon!

Coneixes a
Baudelaire?

M'encanta, vossa mercè,
Sissí. L'Arxiduc em deixa
els seus llibres.

Ah, cosí! Parlàvem
de somnis.

Sou ànimes
bessones.

Estimat cosí, he
sentit que vols
fer un viatge.

Sí, vull anar a Jerusalem. Passant per l'Adriàtic.

Has d'endur-te'n na Catalina.
Li encantarà!

Catalina, no t'agradaria
veure Venècia?

Sí que m'agradaria.
Molt.

El paper de la dona a Mallorca ha estat emmascarat i menyspreat en moltes ocasions. La realitat, però, ens mostra que les dones han estat un motor de pensament, de treball i de creació que en moltes vegades fins i tot superava els homes. Per tot això, la campanya “Mallorca té nom de dona”, intenta donar llum a algunes d’aquelles dones que varen ser molt més que l’ombra d’algun home. Les institucions hem de vetllar per la igualtat d’oportunitats entre tota la ciutadania i la primera passa és recuperar la memòria de les persones que foren discriminades, en aquest cas pel fet de ser dona. Des del Consell de Mallorca volem reconèixer el paper de la dona en la construcció de la nostra societat.

Jesús J. Jurado Seguí

Vicepresident 2n del Consell de Mallorca i conseller executiu de Participació Ciutadana i Presidència

Per acabar amb la desigualtat de gènere, ens hem de fixar i intervenir en totes les esferes: la política, l’econòmica, la cultural i la simbòlica.

Tal vegada, aquesta darrera, sigui la més difícil de treure a la llum i la que s’instal·la més profundament en la nostra ment. Perquè fa ressaltar el que s’espera de les dones, ser esposes, mares, cuidadores, i naturalitza de tal manera el mandat patriarcal que sembla que és el que cal fer, el que les dones volem fer o que és el nostre destí per naturalesa, i oculta totes les altres coses que hem volgut fer o somiar.

Fer desaparèixer de l’imaginari col·lectiu tot el que no siguin gestes aconseguides pels homes té per objectiu deixar l’esfera pública en mans masculines. Ells són, col·lectivament i individualment, els qui han construït la cultura, el pensament, han investigat, batallat, creat. I, com a reconeixement a aquesta epopeia masculina, els dediquen carrers, places i jardins, a més d’aeroports, i edificis de renom, públics i privats. Així les generacions futures sabran que aquests homes mereixien els homenatges i els reconeixements.

Mentrestant, les dones de totes les èpoques es dedicaven a cuidar-los, alimentar-los, criar-ne els fills i filles i tenir les cases impol·lutes? Res més enfora de la realitat. Des de l’antiguitat hi ha hagut dones que, contra tot pronòstic, han qüestionat el mandat patriarcal i han fet de tot en tots els àmbits: han investigat, han recorregut el món, han creat, han filosofat, han batallat, han fet política. I cada una d’elles varen ser esborrades de la història oficial. I les que no han pogut ignorar del tot, les han deixat com una cosa marginal, semioculta, desdibuixada, distorsionada, a l’ombra d’algun home. Com és na Catalina Homar.

Amb ella iniciam la recuperació de dones que han fet coses valuoses a la nostra illa, hagin nascut aquí o hagin vingut de fora. Amb la campanya “Mallorca té nom de dona”, les traurem d’aquest oblit injust, de les interpretacions esbiaixades de la seva vida i les seves gestes. Perquè és de justícia, reconeguem el valor social de moltes dones valuoses.

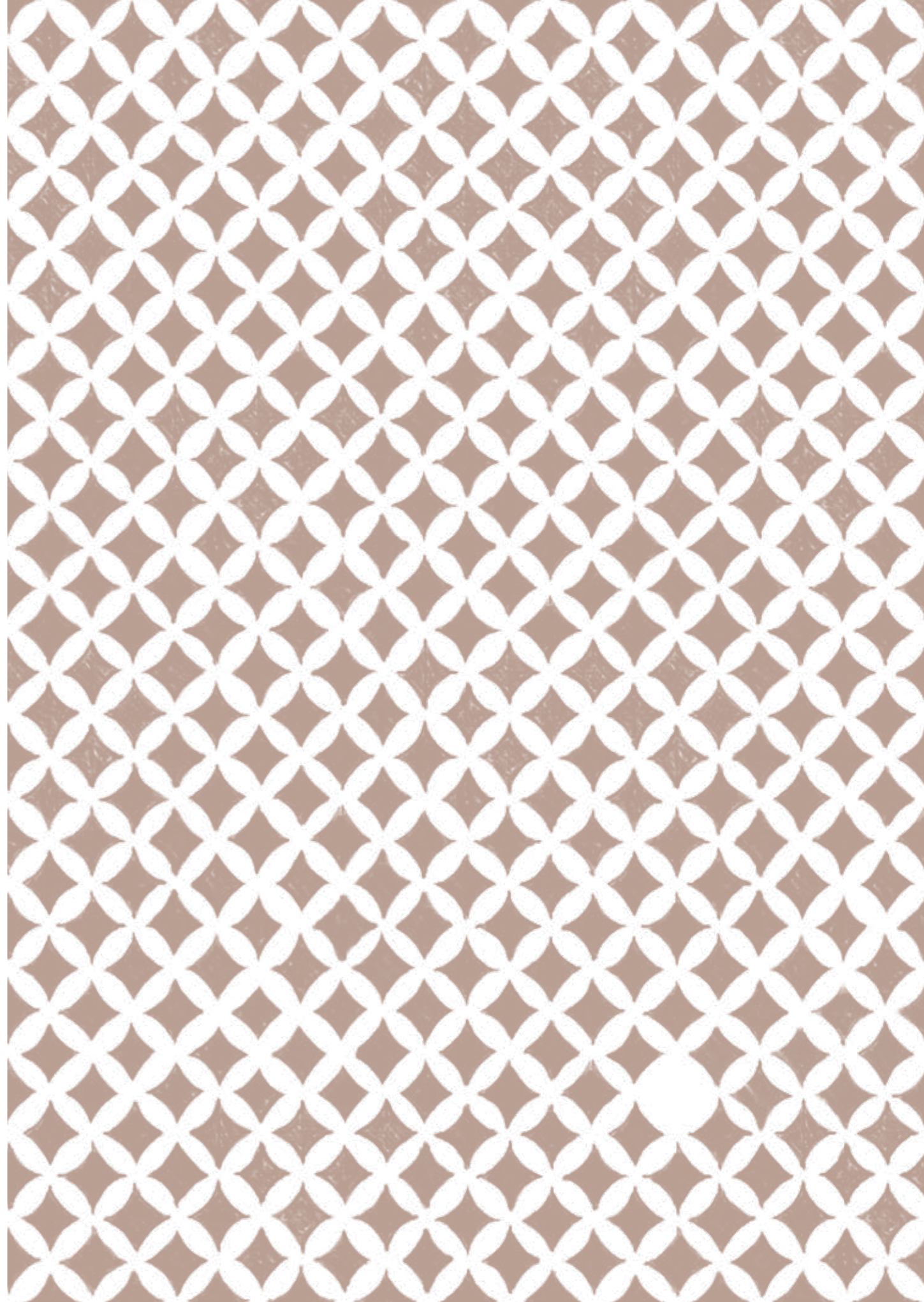
Nina Parrón Mate

Directora insular d’Igualtat

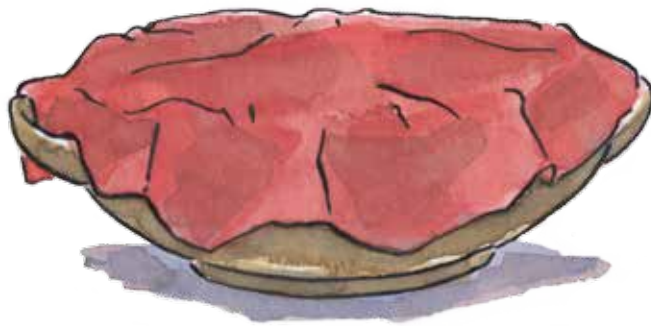
Catalina Homar

LA VERITABLE HISTÒRIA D’UNA DONA D’EMPENTA

*mallorca té
nom de dona*